

עת"א 11869/08/16 - עבד ג'הלין נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 11869-08-16 ג'הלין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	עבד ג'הלין (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שהתנתה את יציאתו של העותר לחופשה בתנאים.

העותר מלין נגד ההחלטה שלא לבטל את התנאים המגבילים של העותר במסגרת יציאתו לחופשה.

נימוקי הבקשה

העותר, המרצה עונש מאסר של 13 שנה, משולב בסבב חופשות מזה כשנתיים. היציאה לחופשה מותנית בתנאים מגבילים: מעצר בית מלא ופיקוח ערב אחד.

ב"כ העותר הפנה להחלטה שניתנה בעתירה קודמת שהגיש העותר בתיק עת"א 65239-12-15, שם הוחלט להקל בתנאי היציאה לחופשה באופן שניתן להסתפק בערבות של ערב אחד בלבד במקום שני ערבים. לטענת ב"כ העותר, הגיעה העת להקלה נוספת של תנאי החופשה ולהסיר את ההגבלה של מעצר בית במהלך החופשה.

ב"כ העותר טוען, כי הנימוק להחלטה המנהלית הדוחה את בקשת העותר - יתרת מאסר ארוכה, איננו נימוק המצדיק דחיית הבקשה, משום שאין מדובר ביתרת מאסר ארוכה שכן עד למועד הדיון בפני "וועדת שליש", נותרו 3 שנים בלבד.

כתב התשובה

העותר מסווג כאסיר בקטגוריה ב/1, שמשמעותה, כל יציאה שלו לחופשה מותנית באישור משטרת ישראל וכפופה לתנאים מגבילים, מבין התנאים המפורטים בנספח א', שיקבעו ע"י משטרת ישראל.

"וועדת קטגוריות", בהחלטה מיום 7.6.16 קבעה, כי לעותר נותרה יתרת מאסר ארוכה, על כך תנאי חופשותיו ישונו בהדרגה לצרכי פיקוח הדוק במהלך חופשותיו.

רק בחודש פברואר 2016 הוקלו תנאי החופשה בהחלטת בית משפט והוחלט על הסרת התנאי של ערב אחד מתוך שני ערבים עליהם החליט הגורם המנהלי.

משטרת ישראל מתנגדת בשלב זה לשינוי נוסף בתנאיו.

דין

פרטים אודות העותר

העותר הינו אסיר פלילי, המרצה עונש מאסר של 13 שנה, לאחר שהורשע בעבירות של הריגה, החזקת נשק שלא כדין, קשר לביצוע פשע וחבלה גופנית חמורה.

תחילת מניין ריצוי העונש - 5.12.10. תאריך ריצוי מלוא תקופת העונש - 4.12.23, מסווג לקטגוריה ב/1.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבור, כי דין העתירה להידחות.

פקודת בית הסוהר קובעת באופן מפורט כללים להפעלת שיקול הדעת לאישור חופשות לאסירים.

בין היתר מביאים בחשבון את סוג העבירה שבגינה מרצה האסיר עונש מאסר, תקופת המאסר שנגזרה ויתרת המאסר שנותרה לריצוי.

המשקל שיש ליתן לשיקולים הענייניים השונים, נובע מהאיזון הראוי בין שני אינטרסים עיקריים - האינטרס של האסיר לצאת לחופשה מצד אחד, ואינטרס ההגנה על הציבור מצד שני.

הפסיקה קבעה, כי קיים יחס ישיר בין טיב הזכות הנפגעת ועוצמת הפגיעה בה, לבין טיבם ועוצמתם של הנימוקים

הדרושים להצדקתה של הפגיעה בה. (ראה ע"א 6481/01 סולימאן אל עביד נגד שב"ס).

קביעת תנאי החופשה, מהווה איזון בין שני האינטרסים האמורים. בהגבלות שמטילות תנאי החופשה יש כדי לנטרל את המסוכנות הצפויה מהאסיר ולהבטיח מפניה.

"פקנ"צ החופשות" (04.40.00) קובעת - לגבי אסיר המסווג בקטגוריה ב/1, כי כל יציאה שלו לחופשה מותנית באישור אח"מ/קמב"ס וכפופה לתנאים מגבילים, מבין אלה המפורטים בנספח א' לפקודה, שיקבעו ע"י אח"מ/קמב"ס.

קביעת תנאים למתן חופשה מאפשרת לגורם המנהלי לשקול בקשה לחופשה - שהיא פריווילגיה כשהתנאים נועדו לעמעמם את המסוכנות, ככל הניתן.

העותר לא הראה טעם מדוע החלטת המשיב חורגת ממתחם הסבירות.

הגורם המנהלי איזן נכונה בין טובתו של האסיר לבין הדאגה לשלום הציבור.

הביקורת השיפוטית על החלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשה, הינה זהירה ומצומצמת. היא מתמקדת בבחינה האם מדובר בהחלטה בלתי סבירה, האם היא מבוססת על שיקולים זרים, בלתי סבירים או האם נפל בה פגם אחר המצדיק התערבות.

במקרה כאן, לא נשללה מהעותר לחלוטין היציאה לחופשה, אלא עסקין בתנאי החופשה שנקבעו ע"י הגורם המוסמך, שהוא הגורם האחראי להבטחת שלום הציבור ובכלל זה, שלומו של האסיר.

ב-ע"פ 8734/08, פלוני נגד מ"י, קבע כב' השופט מלצר (פסקה 10):

"מן הדברים האמורים לעיל, אנו למדים כי היות ועצם יציאתו של אסיר לחופשה היא הטבה, אשר על אף חשיבותה, ניתן למנוע אותה במקרים המצדיקים זאת, וודאי שניתן גם להציב לה מגבלות ותנאים. מעבר לכן, ראוי כי כך יעשה מקום בו ניתן לאזן בין השיקולים... בדרך שאינה שלילה מוחלטת של יציאת האסיר לחופשה, אלא הצבת מגבלות ותנאים ליציאה לחופשה".

כב' הנשיא אברהם טל (מחוזי מרכז), שדן בעתירתו הקודמת של העותר, אשר ביקש "להקל משמעותית בתנאי החופשה", במסגרת עת"א 65239-12-15, קבע בהחלטתו מיום 3.12.16, את האיזון הנכון במקרה הספציפי של העותר:

"אינני מתעלם מיתרת המאסר הארוכה, אך נראה לי, כי יש בהיותו של העותר עצור במעצר בית בכל שעות היממה במהלך חופשותיו, כדי לאזן וניתן להסתפק בערב צמוד אחד במקום שני ערבים".

סיכומם של דברים, החלטת הגורם המנהלי הינה סבירה ומאוזנת ואין מקום להתערבות שיפוטית בה.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.